

Sygn. akt XXV C 519/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Tomasz Gal

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Rakoczy - Ordanik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 października 2017 roku w Warszawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) Bank S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

orzeka:

- 1) pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 26 października 2011 r. o nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim I Wydziale Cywilnym z dnia 14 listopada 2011 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 4116/11 w zakresie dotyczącym A. J. (noszącej w dacie wydania tego tytułu wykonawczego nazwisko S.) ponad kwotę 1.497,07 zł (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych, 07/100),
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- 3) zasądza od (...) Bank S.A. w W. na rzecz A. J. kwotę 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- 4) nakazuje pobrać od (...) Bank S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) tytułem pokrycia opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powódka została zwolniona,
- 5) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt XXV C 519/17

UZASADNIENIE

Powódka A. J. pozwem z dnia 08 marca 2017r. (data nadania) skierowanym przeciwko (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.** wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 26.10.2011r. o nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, I Wydział Cywilny z dnia 14.11.2011r., sygn. akt I Co 4116/11 - w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a w przypadku zaistnienia przesłanek zgodnych z dyspozycją art. 326 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c. to zasądzenie kosztów procesów na rzecz z powódki w wysokości dwukrotności stawki minimalnej, a także w

przypadku uznania roszczenia przez pozwanego na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. o nadanie z urzędu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 26.10.2011r. pozwany (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił względem powódki bankowy tytuł egzekucyjny obejmujący wymagalne należności w wysokości 540.043,63 zł. Postanowieniem z dnia 14.11.2011r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, I Wydział Cywilny, sygn. akt I Co 4116/11 uwzględnił wniosek wierzyciela i nadał wskazanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności w pkt. 1, zasądzając jednocześnie od powódki, na rzecz pozwanego kwotę 67 zł tytułem kosztów postępowania (pkt. 2). W odniesieniu do powódki A. J. należność objęta wymienionym bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 26.10.2011r. według twierdzeń pozwanego, wynika z umowy zawartej z (...) Bank S.A (umowa kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 18.11.2009r.)

Powódka wskazała, że zaprzecza zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu. W jej opinii przedłożone oświadczenie o poddaniu się egzekucji jest wadliwe i nie może stanowić podstawy do nadania klauzuli wykonalności.

Strona powodowa podniosła również zarzut braku wymagalności, objętego bankowym tytułem egzekucyjnym roszczenia. Powódka zaprzeczyła istnieniu zdarzeń, które mogły spowodować, wymagalność objętego przedmiotowym tytułem roszczenia. Pozwany bank nie przedstawił w tej kwestii żadnego dowodu potwierdzającego wymagalność roszczenia. Wskazała, że w niniejszej sprawie pozwany nie przedstawił dowodu czy roszczenie zostało w ogóle postawione w stan wymagalności, gdyż nie przedstawił dowodu w postaci wypowiedzenia umowy kredytu. W jej opinii, pozwany, pomimo zamieszczenia w bankowym tytule egzekucyjnym wzmianki o wymagalności objętego tym tytułem roszczenia, w żaden sposób nie udowodnił, aby roszczenie to faktycznie stało się wymagalne, w szczególności przed dniem wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak i przed dniem wystąpienia przez pozwanego z wnioskiem o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Strona powodowa zakwestionowała również istnienie, wysokość i wymagalność kwot przedstawionych w przedmiotowym bankowym tytule egzekucyjnym, gdyż jej zdaniem przedmiotowy tytuł został wydany z naruszeniem art. 96 i art. 97. Prawa Bankowego. W związku z brakiem wymagalności bank nie miał podstaw do wystawienia tego tytułu oraz do złożenia wniosku o nadanie mu klauzuli wykonalności.

Powódka wskazała, że pozwany bank nie przedstawia w jaki sposób i na jakiej podstawie określił kwotę kapitału oraz nie uzasadnia podstawy kwoty kapitału, w oparciu o którą naliczył odsetki. Bank nie przedstawia i nie uzasadnia okresu, za który naliczał odsetki oraz ich oprocentowania. Zarówno Sąd, jak i powódka ma prawo znać sposób w jaki pozwany wyliczył kwoty ujęte w bankowym tytule egzekucyjnym. Obowiązkiem pozwanego banku jest przedstawienie wyliczeń, na podstawie których określił kwotę dochodzonej wierzytelności.

Strona powodowa analizując treść przedstawionej umowy bankowej zauważyła, iż opłaty za objęcie powódki ubezpieczeniem, w istocie stanowią ukryte koszty, które stanowią zysk banku. Bank nie wykazał jaką część sum pobranych od powoda z tytułu ubezpieczenia, faktycznie przekazał ubezpieczycielowi. Warunki umowy ubezpieczenia nie zostały indywidualnie ustalone z powodem. Tego typu klauzule należy uznać za niedozwolone.

Strona powodowa zakwestionowała również umocowanie osoby, która wystawiła ten tytuł do dokonania tej czynności w imieniu banku, ze względu na brak umocowania osób, które wystawiły pełnomocnictwa osobie wystawiającej bankowy tytuł egzekucyjny, gdyż pozwany w postępowaniu klauzulowym przedstawił jedynie kopię KRS.

Powódka podniosła również, iż wzorzec umowy pod żadną postacią nie został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Strona powodowa podała także, że pismem z dnia 05 kwietnia 2016r. (...) poinformowała ją o tym, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 31 marca 2014r. nabył wierzytelność pozwanego banku. Informacyjnie podano także, iż wysokość całkowitego zadłużenia określono na kwotę 764.161, 61 zł.

Powódka podkreśliła również, że jedyną drogą do wyeliminowania przedmiotowego tytułu wykonawczego z obrotu prawnego jest uzyskanie orzeczenia pozbawiającego go wykonalności (pozew- k. 4-16).

W odpowiedzi na pozew z dnia 08 maja 2017 r. **pozwany** bank uznał powództwo w części to jest ponad kwotę wyegzekwowaną, ale z innych przyczyn niż te wskazane przez powódkę, a to w związku z cesją wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W.. W zakresie kwoty wyegzekwowanej wniósł o oddalenie powództwa oraz o nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że uznaje powództwo w części, to jest ponad kwotę wyegzekwowaną w okresie od dnia wszczęcia postępowania do dnia wpisu nowego wierzyciela w Księdze Wieczystej nr (...) ze względu na cesję wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W.. W zakresie pozostałych zarzutów powódki pozwany zaprzeczył ich twierdzeniom.

Pozwany podał, że wskazana kwota wynika z karty rozliczeniowej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim P. Ś. w sprawie postępowania egzekucyjnego zarejestrowanej pod sygn. KM (...).

Ponadto pozwany wskazał, że umowa cesji z (...) z siedzibą we W. nie wywołała skutku rozporządzającego a wierzytelność przeszła na rzecz nabywcy dopiero z chwilą jego wpisu w księdze wieczystej nieruchomości zabezpieczającej niniejszą wierzytelność. Zgodnie z aktualnym stanem prawnym, obowiązującym od dnia 20 lutego 2011r. w razie przelewu wierzytelności hipotecznej na nabywcę przechodzi także hipoteka, przy czym do przelewu niezbędny jest wpis do księgi wieczystej (art. 79 ustawy o księgach wieczystych i hipotece). Zatem dopiero z chwilą wpisu nabywcy wierzytelności do księgi wieczystej (...), tj. z dniem 23 lutego 2015r. wierzytelność przeszła na (...) z siedzibą we W..

Odnosząc się do argumentów pozwu, pozwany w pierwszej kolejności zauważył, że powódce działającej przez profesjonalnego pełnomocnika, pomylił się ciężar dowodowy. Powódka twierdzi, że funkcjonujący w obrocie prawnym tytuł wykonawczy jest wadliwy, nie przedstawia natomiast żadnych, wbrew art. 3 k.p.c., art. 6 k.p.c. i art. 232 k.p.c., dowodów na podnoszone zarzuty. W istocie rzeczy, zdaniem pozwanego zajęte przez powódkę stanowisko w sprawie stanowi kompleks niczym nie potwierdzonych hipotez.

W opinii pozwanego wszystkie konieczne elementy oświadczenia o poddaniu się egzekucji złożonego przez powódkę zostały w nim zawarte.

Za chybiony pozwany uznał również zarzut powódki, że roszczenie pozwanego banku w dacie wystawienia (...) nie było wymagalne. Wyjaśnił, że wypowiedział umowę pisemnym oświadczeniem z dnia 10 czerwca 2011r., a z upływem 30-dniowego okresu wypowiedzenia całe roszczenie kredytowe stało się wymagalne (odpowiedź na pozew- k. 50-52).

W piśmie procesowym z dnia 05 lipca 2017r. pozwany sprecyzował stanowisko w taki sposób, że uznał powództwo w części przekraczającej 300 zł, a to w związku z cesją wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W. i w zakresie kwoty 300 zł wniósł o oddalenie powództwa, a także o nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania (pismo z dnia 05.07.2017r.- k. 72).

W piśmie z dnia 03 sierpnia 2017r. powódka podtrzymała swoje dotychczasowe twierdzenia i wnioski, podnosząc dodatkowo zarzut przedawnienia (pismo z 03 sierpnia 2017r.- k. 115-120).

Na podstawie przedstawionego w sprawie materiału dowodowego **Sąd dokonał następujących ustaleń faktycznych:**

W dniu 18 listopada 2009r. została zawarta umowa kredytu hipotecznego nr (...) pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w K. a A. S. (obecnie J.) i T. S.. Bank udzielił kredytobiorcom kredytu w kwocie 462.111,06 złotych polskich (§ 1 pkt 1 umowy).

Splata kredytu miała nastąpić w 360 miesięcznych ratach równych kapitałowo- odsetkowych (§ 1 pkt 2 umowy).

Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 9,90% w skali roku, na które składała się suma obowiązującej stawki (...) i stałej marży banku, która wynosiła (...). Kredytobiorca oświadczył, iż jest świadomy ryzyka wynikającego ze zmiennego oprocentowania, w całym okresie kredytowania i akceptuje to ryzyko (§ 1 pkt 3 umowy).

Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy kredytu wynosił 1.003.419,00 złotych polskich. Ostateczna wysokość całkowitego kosztu kredytu uzależniona była od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania (§ 1 pkt 6 umowy).

Jako zabezpieczenie spłaty kredytu ustanowiono: hipotekę zwykłą na rzecz banku w wysokości 462.111,06 zł oraz hipotekę kaucyjną na rzecz banku w złotych polskich do kwoty stanowiącej 70% kwoty kredytu na nieruchomości: dz. ew. (...), o pow. 1.330,00 m. kw. położonej w T. przy ul. (...); ubezpieczenie z tytułu pakietowego ubezpieczenia na wypadek odmowy ustanowienia hipoteki, przez 3 pierwsze miesiące kredytowania; cesję na rzecz banku wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nieruchomości od ognia, powodzi i innych zdarzeń losowych na sumę ubezpieczeniową odpowiadającą wartości odtworzeniowej budynku, a jeżeli wartość odtworzeniowa nie została ustalona lub umowa dotyczy lokalu na kwotę odpowiadającą wartości rynkowej nieruchomości lub na inną kwotę zaakceptowaną przez bank; weksel in blanco wraz z deklaracją do czasu przedstawienia w banku odpisu z KW nieruchomości zawierającego prawomocny wpis hipoteki na rzecz banku lub do końca ochrony ubezpieczeniowej z tytułu ubezpieczenia niskiego wkładu własnego w zależności od tego co nastąpi później; ubezpieczenie od ryzyka utraty wartości nieruchomości przez okres 5 lat od dnia uruchomienia kredytu oraz ubezpieczenie na życie w (...) na (...) S.A. przez okres pierwszych dwóch lat kredytowania (§ 3 umowy).

W razie stwierdzenia przez bank, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w razie zagrożenia terminowej spłaty kredytu z powodu złego stanu majątkowego kredytobiorcy, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo- kapitałowych lub skierowania egzekucji do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu, bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, a także zażądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu bądź przedstawienia w określonym terminie programu naprawczego i jego realizacji po zatwierdzeniu przez bank. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy- 7 dni. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu (§ 21 umowy; Umowa kredytu hipotecznego nr (...) - k. 4-16 akt I Co 4116/11).

A. S. (obecnie J.) oraz T. S. oświadczyli, że w zakresie zaspokojenia wszelkich roszczeń pieniężnych banku wynikających z umowy kredytu hipotecznego nr (...) poddają się egzekucji do kwoty 924.222,12 złotych polskich na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego (Oświadczenie o poddaniu się egzekucji- k. 17 akt I Co 4116/11).

Pismami z dnia 10 czerwca 2011r. pozwany bank w związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu, dokonał wypowiedzenia umowy kredytu nr (...) z dnia 18 listopada 2009r. z zachowaniem 30- dniowego okresu wypowiedzenia. Zaległość łącznie wynosiła 18.276,75 zł (wypowiedzenie umowy kredytu- k. 53 i 54).

W dniu 26 października 2011r. (...) Bank S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużników solidarnych S. A. i S. T. z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 18 listopada 2009r., które na dzień 26 października 2011r. wynosi 540.043,63 zł. Na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna w kwocie 513.127,78 zł; odsetki za opóźnienie naliczane od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 20,88% od dnia 1 grudnia 2010r. do dnia 26 października 2011r. w kwocie 25.629,09 zł oraz opłaty i inne prowizje w kwocie 1.286,76 zł (Bankowy tytuł egzekucyjny- k. 3 akt I Co 4116/11).

W dniu 02 listopada 2011r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 26 października 2011r.

wystawionemu przeciwko dłużnikom solidarnym A. S. i T. S. klauzuli wykonalności (Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności- k. 2 akt I Co 4116/11).

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2011r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu o nr (...) wystawionemu w dniu 26 października 2011r. przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. S. i T. S., których odpowiedzialność jest solidarna, a dotyczącemu zobowiązania wynikającego z umowy kredytu z dnia 18 listopada 2009r. (Postanowienie z dnia 14 listopada 2011r.- k. 28 akt I Co 4116/11).

W dniu 31 marca 2014r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. a (...) (...) z siedzibą we W., zaś w dniu 22 kwietnia 2014r. strony zawarły aneks nr (...) do przedmiotowej umowy. Na mocy powyższych porozumień (...) (...) z siedzibą we W. nabył wierzytelność przysługującą pozwanemu wobec powódki, wynikającą z umowy o kredyt hipoteczny z dnia 18 listopada 2009r., która jest objęta kwestionowanym przez powódkę tytułem wykonawczym (Umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) - k. 90-105; Aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności- k. 106-107; wierzytelność powódki- k. 108-109).

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego, pozwany bank prowadził egzekucję przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim P. Ś. pod sygn. akt KM (...). Przedmiotowy tytułu wykonawczy został wykonany w toku tego postępowania egzekucyjnego w zakresie kwoty 1.497,07 zł (karta rozliczeniowa (dołączona przed k.1 akt KM (...)) oraz pisma - k. 49 i 83 akt KM (...)).

Z dniem 4 stycznia 2010r. (...) Bank S.A. stał się następcą prawnym (...) Bank S.A. w wyniku przejęcia (...) Bank S.A. przez (...) Bank S.A. W dniu 1 czerwca 2012r. (...) Bank S.A. w W. (poprzednia nazwa (...) Bank S.A. w W.) został przejęty przez (...) Bank S.A. w W.. W wyniku przejęcia (...) Bank S.A. w W. przyjął nazwę (...) Bank S.A. (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o: umowę kredytu hipotecznego nr (...) (k. 4-16 akt I Co 4116/11), oświadczenie o poddaniu się egzekucji (k. 17 akt I Co 4116/11), wypowiedzenie umowy kredytu (k. 53 i 54), Bankowy tytuł egzekucyjny (k. 3 akt I Co 4116/11), wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (k. 2 akt I Co 4116/11), postanowienie z dnia 14 listopada 2011r. (k. 28 akt I Co 4116/11), umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) (k. 90-105), Aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności (k. 106-107), wierzytelność powódki (k. 108-109).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zgodności ww. dokumentów z rzeczywistym stanem rzeczy, dlatego uznał je za wiarygodne źródło dowodowe. Treść tych dokumentów nie była także kwestionowana przez strony procesu.

Należy podnieść, że dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy Północ w Warszawie o sygn. I Co 1817/14 nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ sprawa o sygn. I Co 1817/14 w ogóle nie dotyczy osoby powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo powódki zasługiwało na uwzględnienie w części, a mianowicie tylko co do osoby powódki oraz w zakresie w jakim przedmiotowy tytuł wykonawczy nie został jeszcze wykonany.

Stosownie do treści art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności lub też po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy.

Podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, czyli tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Istnienie takiego tytułu oznacza, że wierzyciel może złożyć wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji. Komornik nie jest uprawniony do badania czy wierzyciel, na którego opiewa tytuł wykonawczy, zachował materialne uprawnienie, to

jest czy zachował status wierzyciela materialnie uprawnionego, mimo zatem takiego statusu nie mógłby odmówić wszczęcia egzekucji.

Powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik może wytoczyć, o ile istnieją ku temu podstawy przewidziane w powołanym przepisie, po powstaniu tytułu wykonawczego, czyli po nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Powództwo może być wytoczone niezależnie od tego, czy przeciwko dłużnikowi została już wszczęta egzekucja, istotne jest jedynie by zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym było wymagalne. Wówczas dłużnik może żądać pozbawienia (ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi możliwość wykonania tego tytułu. W doktrynie zasadnie wskazuje się, że samo istnienie możliwości wykonania tytułu wykonawczego, czyli zdolności do egzekucji, pozwala na wystąpienie z powództwem zmierzającym do uniemożliwienia przeprowadzenia egzekucji z tego tytułu wykonawczego. Powództwo o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik powinien kierować przeciwko wierzycielowi uprawnionemu według treści tego tytułu. Istotą tego powództwa stanowi bowiem żądanie udzielenia ochrony dłużnikowi zwalczającemu wykonalność prawomocnego wyroku. Wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy uniemożliwia prowadzenie egzekucji na podstawie konkretnego tytułu. Jest to więc procesowa forma obrony dłużnika, mimo że uzyskane orzeczenie ma charakter prawno – kształtujący i wywiera skutek w postaci powstania, ustania lub zmiany stosunku prawnego łączącego podmioty wymienione w tytule wykonawczym. Rezultat jest więc zbieżny z tym, osiąganym w wypadku podejmowania czynności prawa materialnego.

Zdarzeniem prawnym, które zadecydowało o treści rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stał się przelew wierzytelności po powstaniu kwestionowanego tytułu egzekucyjnego. Sprzedaż wierzytelności powoduje, że wystawiony wcześniej tytuł egzekucyjny traci podstawę prawną, a nadaną mu klauzulę wykonalności sąd powinien uchylić (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 133/14, LEX nr 1591753). Zbycie przez pierwotnego wierzyciela wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym (także bankowym) prowadzi zatem do tego, że nie może on kontynuować egzekucji na podstawie takiego tytułu i powinien wystąpić niezwłocznie o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Przede wszystkim stanowi to jednak podstawę do pozbawienia takiego tytułu wykonalności. Jeżeli więc pozwana zbyła sporą wierzytelność, to zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa co do zasady.

Należy również zwrócić uwagę, że na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku (zob. uchwała SN z 2 kwietnia 2004 roku, III CZP 9/04). Tym samym po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie objęte tym tytułem egzekucyjnym nie może być egzekwowane tj. nastąpił przelew wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym na rzecz podmiotu niebędącego bankiem.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione w całości tylko z tego względu, że przedmiotowy tytuł wykonawczy został już częściowo wykonany.

Niedopuszczalne było pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie w jakim został wykonany, czyli w zakresie kwoty 1.497,07 złotych. Roszczenie co do tej kwoty było bezzasadne i w tym zakresie podlegało oddaleniu. Jak słusznie bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2015r. (IV CSK 272/14, Legalis nr 1200402), dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym. Powództwo opozycyjne ma charakter powództwa zmierzającego do wydania orzeczenia konstytutywnego, gdyż wyrok taki przekształca istniejący dotąd między stronami stosunek prawny i działa ex nunc. Celem powództwa opozycyjnego jest udaremnienie możliwości przeprowadzenia jakiegokolwiek egzekucji i powód w pełni osiąga cel związany z tym powództwem, jeżeli uzyska rozstrzygnięcie stwierdzające, że tytuł został pozbawiony wykonalności. W razie więc wyegzekwowania należności objętej tytułem wykonawczym powództwo opozycyjne, już z tego względu jest bezprzedmiotowe.

Strona pozwana uznała powództwo ponad kwotę wyegzekwowaną. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje

roszczenie powoda, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984/4/60). Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego (wyrok SN z dnia 1 czerwca 1973 r., II CR 167/73, OSNC 1974/5/94). W świetle zebranego w sprawie materiału procesowego, w szczególności dokumentów o charakterze urzędowym i prywatnym, nie ulegało wątpliwości, że uznanie powództwa przez pozwanego w pełni odpowiadało prawu.

Podsumowując, należało więc stwierdzić, że uznanie powództwa było zgodne z prawem, albowiem sprzedaż wierzytelności jest zdarzeniem, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wskutek którego zobowiązanie wobec banku wygasło, co stanowi zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podstawę do pozbawienia tytułu, którym jest bankowy tytuł egzekucyjny, wykonalności (zob. wyrok SN z dnia 15 stycznia 2015 r. IV CSK 133/14). Skoro zaś sprzedaż nastąpiła na rzecz podmiotu nie będącego bankiem, tytuł ten nie będzie już mógł być wykorzystany.

Jak już to podkreślono, brak było jednocześnie jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W konsekwencji Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 26.10.2011r. o nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, I Wydział Cywilny z dnia 14.11.2011r., sygn. akt I Co 4116/11 ponad kwotę 1.497,07 zł w odniesieniu do osoby powódki, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Powódka nie była legitymowana do wystąpienia z przedmiotowym powództwem za kresie podmiotowym dotyczącym drugiego dłużnika wskazanego w przedmiotowym tytule wykonawczym

Wobec uznania przez Sąd za spełnione przesłanki zastosowania art. 840 § 1pkt 2 k.p.c. i na jego podstawie orzeczenie pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego, zbędne było już badanie przez Sąd pozostałych wskazanych przez powódkę zarzutów. Wobec przedstawionej przez Sąd oceny prawnej roszczenia powódki analiza pozostałych zarzutów nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Tylko dodatkowo należy podnieść, że zgłoszony przez powódkę w piśmie z dnia 3 sierpnia 2017 r. zarzut przedawnienia nie mógł stanowić przedmiotu rozpoznania ze strony Sądu jako zarzut spóźniony. Zgodnie z przepisem art. 843 § 3 kpc powódka była zobowiązana do zgłoszenia wszelkich zarzutów w pozwie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Mając na uwadze porównanie wartości przedmiotu sporu (540.043,63 zł) do zakresu przegrania sporu przez powódkę (1.497,07 zł), Sąd uznał, że w istocie powódka powinna zostać potraktowana jako strona wygrywająca spór (powódka w aspekcie ilościowym uległa jedynie na poziomie 0,27 %). Na zasądzone stronie powodowej koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, zgodnie z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015 r. w brzmieniu nadanym rozporządzeniem zmieniającym z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1667), czyli kwota 10.817 złotych.

Sąd uznał za nieuzasadnione domaganie się przez pełnomocnika procesowego powódki wynagrodzenia w podwójnej stawce podstawowej. W ocenie Sądu ilość posiedzeń w niniejszej sprawie, ilość pism procesowych sporządzonych przez pełnomocnika powódki, charakter niniejszej sprawy, jej przedmiot, a w szczególności brak złożonych zagadnień prawnych nie uzasadniają przyjęcia, iż przedmiotowa sprawa wymagała zwiększonego nakładu pracy pełnomocnika procesowego powódki. W konsekwencji Sąd uznał za wystarczające przyznanie powódce kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki podstawowej. Zgodnie z przepisem art. 109 kpc Sąd samodzielnie określa wysokość kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika biorąc pod uwagę okoliczności wskazane powyżej.

Na koszty postępowania w niniejszej sprawie złożyła się ponadto nieuiszczona przez powódkę opłata sądowa od pozwu, od której powódka została zwolniona. Sąd kierując się wskazaniem zawartymi w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28

lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.), w punkcie 3 wyroku nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.000 zł od strony pozwanej.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążenia pozwanej kosztami procesu. Należy podnieść, że nie miał w przedmiotowej sprawie zastosowania art. 101 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Prawo pozwanego do zwrotu kosztów mimo uwzględnienia powództwa będzie uzależnione od jednoczesnego spełnienia dwóch przesłanek: nie dał powodu do wytoczenia sprawy i przy pierwszej czynności procesowej uznał to powództwo. Zdaniem Sądu powyższy przepis nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania, albowiem nie stosuje się go w wypadkach tzw. orzeczeń koniecznych, tj. w sprawach, w których osiągnięcie zamierzonego skutku prawnego nie może nastąpić w inny sposób, jak tylko przez wytoczenie powództwa (postanowienie SN z 15.12.1965 II CZ 110/65 OSP 1966/7/177). Powyżej opisana sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie albowiem powódka jedynie poprzez wytoczenie powództwa mogła dochodzić pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego i pomimo zgodnego stanowiska stron, dopiero wyrok Sądu może pozbawić tytuł wykonawczy wykonalności.

Należy zgodzić się również z poglądem, że jeśli zachodzą okoliczności stanowiące podstawę powództwa opozycyjnego, o którym mowa w art. 840 k.p.c., sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 k.p.c. Dłużnik zasadnie może domagać się zasądzenia zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c., podnosząc, że zaspokojenie roszczenia nastąpiło na skutek wytoczenia powództwa (zob. postanowienie SN 6.12.2012 IV CZ 121/12 LEX nr 1288733).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z uznaniem roszczenia przez pozwanego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze całokształt powyższych rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.